

BARABÁS MIKLÓS ARCKÉPE A SZÉKELY NEMZETI MÚZEUM FOTOTÉKÁJÁBAN

Barabás Miklóst életrajzírói „a közmívelés festjének” tartották. E megnevezésre azzal szolgált rá, hogy korai híres embereiről portrék sorát festette, a biedermeier enyhén szépítő stílusában.

Barabás önmagát is többször lerajzolta: 1833-ban és 1887-ben rajzban, 1839-ben pedig olajképben ismerhetjük meg azt az arcot, ahogyan a festő önmagát látta.

Életrajzírói többnyire ezeket az önarcképeket, valamint Thúry Gyula 1896-os vízfestményét használják.

De milyen volt a valódi Barabás Miklós? Az, akit nem idealizáltak, nem szépítettek?

A Székely Nemzeti Múzeum fototékájába ismeretlen körülmények között került be egy fénykép az öreg Barabásról. A fotón ugyanaz az óralánc is látszik, amelyet 1887-es önarcképén is lerajzolt. A kép valószínűleg néhány esztendővel Barabás halála előtt készült, az 1890-es években, Klösz György budapesti, Hatvan utcai műhelyében. Az utólag oválisra vágott kép a Székely Nemzeti Múzeum fototékájának egyik féltve őrzött, ám mindmáig nem eléggé ismert képe.

Sz. csné Gazda Enik